

mielipiteitä? Tutut maisemat vilahtelivat tahruntuneen ikkunan toisella puolella nopeaan tahtiin. Nora lepuutti päättään bussin ikkunaan ja kuunteli vain puoliksi mitä Iris kertoi hänelle jatko-opinnoistaan viereisellä istuimella. Juuri nyt vaihtuvat maisevat tuntuivat paljon kiinnostavammilta kuin toisen tulevaisuuden suunnitelmat, varsinkin kuin Noralla itsellään ei ollut tietoa siitä mitä hän tekisi lukion päätyttyä ensi vuonna. Hamptonin kadut liikkuvat nopeasti vastakkaiseen suuntaan koulubussin edetessä, mutta Nora ehti silti ihastella kotikaupunkiaan hyvin. Hän oli aina tykännyt pienen kaupungin ulkonäöstä vaikkei siinä mitään erikoista ollutkaan, paljon metsää ja kauniita taloja puistojen lomissa. Siksi hän tykkäsikin matkustaa bussilla kouluun, oppilaita asui eripuolilla Hamptonia joten reitti kiersi monen eri alueen kautta ennen Noran ja Iriksen pysäkkiä. Pian Nora havahtui takaisin todellisuuteen bussin sisälle kun Iriksen hento käsi ravisteli häntä olkapäästä. -Nora, seuraava on meidän pysäkki. Ootsä hereillä? Nora nosti päättään ja suuntasi katseensa Irikseen ja irvisti vastauksena. Iris heilautti vaaleat hiuksensa olkansa taakse ja hymyili leveästi. -Joka kerta sama juttu, oot aina ihan unessa. Vanha koulubussi pysähtyi risteykseen ja tytöt hyppäsivät ainoina kyydistä pois. Kukaan muu ei ikinä jäänyt heidän pysäkillään, ja bussi jatkoikin siitä ainoastaan yhdelle pysäkillä enää viemään bussiin yksin jäävän pojan kotiin. Iris asui eri suunnassa kuin Nora, mutta tuli usein päivän päätteeksi hänen luokseen. - Mitä nyt? Iris kysyi katsoen Noraan joka pysähtyi kadun reunaan penkomaan laukkuaan. - Hitto taisin jättää avaimet kouluun, hän sanoi nostaen katseensa laukusta. - No onks sun äiti kotona? Iris kysyi ja lähti kävelemään Noran perässä hänen kotia kohti. Saavuttuaan ovelle Nora koputti muutaman kerran kovaan ääneen mutta vastausta ei tullut. - Se on varmaan taas sammunu johki yöllä ja nyt ei herää vaikka tiputtais pommin päälle, Nora sanoi ja kävi vielä kerran laukkunsa läpi. -Ei nyt jumalauta, Hän sanoi ja heitti laukun maahan turhautuneena. Iris lähti kävelemään talolta pois päin ja istui katukivetykselle jalat ristissä. -Onneks on toukokuu eikä mikään talvi niin täällä tarkenee odottaa, Nora sanoi istuessaan hänen viereensä. Iris hymyili Noralle ja alkoi nyppimään ruohikkoa kivetyksen vierestä. -Mites Nora, huomenna on perjantai, tehäänkö jotain? -Totta hitossa tehään. Onko sun vanhemmat vieläkin siellä New Yorkissa? Nora kysyi ja haroi lyhyitä ruskeita hiuksiaan korvan taakse. -Ei, ne tuli eilen sieltä. Pääsiskö teille jos häättäisit äitis pois? Kutsuttais muutama tyyppi tai jotain? Nora puri huuliaan ja katsoi maahan. -Mä en usko et äiti lähtis nyt, se on taas aika pahimmillaan. Iris nyökkäsi ja kysyi sitten hiljaa: - Juoks se taas paljon? Nora piti katseensa edelleen tiukasti maassa välttämällä katsekontaktia ja huokaisi syvään ennen vastaamista. - Ainahan se juo paljon. Nyt vielä enemmän, juo niin paljo et sammuu johki ja sit taas herättyään aloittaa melkein heti uuestaan. Iris nyökkäsi vastauksena ja hymyili arasti. Hetken tytöt istuivat vain hiljaa, Iris nyppien ruohikkoa ja Nora katsoen auringossa hehkuvaa tiepäälystettyä. Hiljaisuus keskeytyi viestin saapuessa Noran puhelimeen ja hän kaivoi sen esille taskustaan. -Äiti laittoi että missä oon, Nora sanoi ja irvisti noustessaan ylös ja suuntasi takaisin kotiovelle Iris kannoillaan.